

[Glensgård.]

ning, ikke kan finde sammen. Men det skal selvfølgelig ikke afholde os fra at arbejde effektivt med disse forslag.

De forslag, vi har til behandling i dag, er rent faktisk kun 2 forslag, bortset fra det med den partipolitiske bidragsvirksomhed. Venstre mener blot med sin folketingsbeslutning, at de vil pålægge regeringen et vist medansvar, altså rent partitaktisk fusk. Jeg har ikke været til stede på de møder, der har været afholdt mellem venstre, kristeligt folkeparti og konservative — vi var ikke indbudt — men det lyser helt klart ud af de resultater, der har været af de møder, at venstre ikke har ønsket at samarbejde om de forhold på arbejdsmarkedet, som vi har til behandling.

Jeg vil gerne høre venstres forslagsstillere, om de ikke i et kommende udvalgsarbejde vil forsøge at tilnærme deres stykke 1 i forslaget til folketingsbeslutning til det forslag, der er fremsat fra centrum-demokraterne. Forslaget om en stramning af straffeloven ville i hvert tilfælde få vores fulde sympati, som der allerede er tilkendegivet fra hr. Glistrups side.

Gennem dagspressen og radioen har fremskridtspartiet meddelt, at man ønskede at ændre i straffeloven eller rettere sagt at tilføje i straffeloven. Vi mente, at straffeloven var overtrådt i Bækkelundkonflikten. Vi markerede allerede på det tidspunkt, at vi mente, der forelå en overtrædelse med den fysiske blokade. De forskellige politimestre rundt om i landet turde ikke fuldføre deres job på grund af de politiske konsekvenser, det kunne medføre. Vi kunne altså have nøjedes med en cirkulæreskrivelse fra justitsministeren til de pågældende politimestre, således at vi undgik denne lange debat, som vi har på nuværende tidspunkt.

Fremskridtspartiet udtalte umiddelbart efter Bækkelundkonflikten, at vi ønskede en tilføjelse til § 260 i straffeloven, der skulle lyde noget i retning af:

„Den, der ved fysisk blokade eller på lignende måde hindrer andre i at udføre deres erhverv, straffes med bøde, hæfte eller under skærpene omstændigheder med fængsel op til 2 år. Det betragtes som en skærpene omstændighed, såfremt forseelsen begås af offentligt ansatte eller mod offentlig trafikvirksomhed eller andre offentlige værker.“

En sådan stramning af § 260 ville samtidig hindre den fysiske blokade, men det vil ske igennem denne tydeliggørelse. Det vil altså ikke længere være muligt for et antal kinesere eller andre mærkværdige samfundselementer at hindre et samfund i at fungere.

Med den udformning, som centrum-demokraterne nu har afleveret her i deres forslag, vil der desværre også i fremtiden opstå fortolkningsproblemer. Hvem skal fastslå, om en person er adgangsberettiget? Skal det igen være forskellige politimestre med forskellig politisk observans og med større eller mindre lyst til at tage populære — eller måske rettere upopulære — beslutninger?

Politimesteren i Viborg mente f. eks., at han ikke turde fjerne de ulovlige blokade-papirarbejdere, fordi det f. eks. kunne medføre, at kineserne på B & W ville lave sympatiaktioner. Altså en helt klar politisk holdning fra politimesterens side. Han var ikke på noget tidspunkt i tvivl om, at han ville fjerne demonstranter, såfremt demonstranterne efter en anmeldt lovlig demonstration ville hindre hans adgang til hans private ejendom, men det var også noget andet, sagde politimesteren, ud fra betragtningen om, at der ikke var tale om en arbejdskamp. Altså også her tager de forskellige politimestre et politisk standpunkt.

Alligevel glæder det fremskridtspartiet, at vi måske kan finde et flertal for at få tydeliggjort denne straffelovsbestemmelse, således at vi i fremtiden undgår de vattede partitro holdninger, der er udvist fra diverse politimestres side.

Fremskridtspartiet håber selvfølgelig, at venstre vil indse det fornuftige i at vedtage en tilføjelse til straffeloven og ikke blot, som venstre på nuværende tidspunkt har foreslået, vedtage en folketingsbeslutning med nogenlunde samme indhold. En sådan folketingsbeslutnings vedtagelse ville jo medføre, at LO kunne få en længere frist til at tilrettelægge flere ulovlige fysiske blokader, inden loven er tydeliggjort.

Disse mange usmagelige fysiske blokader skal hurtigst muligt hindres, og vi håber da, at vi kan nå et særdeles hurtigt udvalgsarbejde med § 260. Det skulle også være muligt, efter at statsminister Anker Jørgensen her i folketinget under en spørgetid for et par uger siden sagde, at regeringen — og dermed regner jeg også socialdemokratiet —